

nomien. Det troede vi ikke der var nogen der havde en interesse i.

Første næstformand (Svend Auken):

Så går vi videre i ordførerrækken, og den næste ordfører er fru Anne Baastrup.

Anne Baastrup (SF):

Det, der er interessant hele tiden at huske på, er, at den her reform, vi snakker om, jo er delt op i to. Vi har en kommunalreform, det er geografin, det er det, der er det sjove om, hvilken borgmester man kan regne med kommer i ens kommune, hvem man vil være sammen med, hvem man ikke vil være sammen med.

Så har vi ved siden af en grundlæggende ændring af hele den offentlige forvaltning med overflytning af arbejdsopgaver, med udlægning af arbejdsopgaver til kommunerne, selv om man ved eller burde vide, at det har kommunerne ikke ressourcer til, at de ikke har mulighed for at skabe et fagligt bæredygtigt personale, der kan håndtere det. Det er relativt irriterende – det kan man jo sige, når man kommer fra Jylland – nej, jeg er virkelig utilfreds, jeg er rasende over, at man i hele systemet udelukkende har baseret sig på ideologien.

Kl. 14.15

Vi fik udfoldet Dansk Folkepartis og De Konservatives ideologi om, at de ville af med amterne. Så er der kommet noget andet, kaldet regionen, men vi ved jo, at den måde, som regionen kommer til at arbejde på, vil give problemer. Jeg nævnte over for indenrigsministeren på et tidspunkt, hvordan vi kommer til at få finansieret de sociale institutioner, de institutioner, der skal give de dårligst stillede handicappede i Danmark et tilbud. De institutioner skal finansieres via takster.

Vi ved, at når man sidder i en kommune og ser et handicappet menneske, der kommer til at koste et par millioner kroner, og samtidig ved, at man kan drive en stor del af en daginstitution for det samme beløb, så kommer man ind i nogle overvejelser om, hvad der er det rigtige at gøre her, om man ikke kan finde på noget.

Vi ved jo også, at ideologien hos Dansk Folkeparti bl.a. også har været nærhed. Kan vi ikke finde et billigere tilbud i vores egen kommune? Behøver vi at være med til at finansiere regionens udvikling af de sociale tilbud, fordi vi har en enkelt borger, der har brug for det tilbud? Jeg er bange for, at når vi så samtidig kan se skattestop og andre klemmer, vil der komme til at bli-

ve truffet nogle beslutninger om enkeltborgere baseret på den ideologi, der har båret denne strukturreform.

Det, der jo også er det afgørende i denne her ideologi, er, at man har glemt demokratiet. Et er, at vi får fjernet en meget stor gruppe af de borgere, der kan være politisk aktive, det er så, hvad det er, men vi kan også se, at vi får opbygget et regionsråd, som ikke har lov til at nedsætte nogle stående udvalg, som hver på deres område kan udvikle den politiske overbygning, den politiske vision på et givent område.

Det har så også været et ideologisk ord, at vi vil have decentralisering, men når man ser på de 500 bemyndigelser, som regeringens forskellige ministre får via denne her lovgivning, så må vi konstatere, at dette er en centralisering i allerhøjeste grad.

Så har vi haft en diskussion om det manglende styr på økonomien. Indenrigsministeren kan bruge mange ord på at fortælle, hvor velfunderet det hele er, og hvor meget styr man har på det, men ikke desto mindre synes jeg, det er ganske, ganske besynderligt med hele det forløb, vi har været udsat for.

Den 17. juni trykkes der på knapperne, og et bredt flertal bestående af Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti stemmer det her igenem, herunder også regionernes finansiering, herunder også fordelingen af pengene til kommunerne. Det, vi bare ikke kan få ministeren til, er at garantere, at der kommer en udligningsreform, inden vi skal have kommunalvalg.

Hvorfor vil ministeren ikke komme med et forslag til udligningsreform inden kommunalvalget? Fordi de så ude i kommunerne præcis kan se, hvad de får ud af det her, og der vil være risiko for, at det pludselig går op for borgerne og kommunalpolitikerne, hvor lidt styr der har været på det her område, hvor lidt styr man har på økonomien.

Jeg oplever også, at der er meget lidt styr på selve indholdet i de arbejdsopgaver, der skal gå fra amter til kommuner. Lad mig tage et enkelt eksempel: Vi har forskellige behandlingshjem for små børn fra 0-3 år. Der er bl.a. et behandlingshjem, der ligger her på Sjælland. Dette behandlingshjem skal nu fremover være en kommunalt drevet institution. De har ganske, ganske få børn fra kommunen, og de har i øvrigt børn fra stort set hele Sjælland. Et eksempel er et barn, der fortsat skal være på en sådan kommunal institution, fordi det har sociale og adfærdsmæssige problemer. Det er et barn, der har væ-